

Izabela Szubert

Praca nad sobą

Mam ochotę krzyknąć na cały świat!
Ile ten świat ma wad!

Ileż ludzi siebie nawzajem unika,
A czas spędzony samotnie
- za zaułkiem uliczki znika

Opory, trudności, uprzedzenia
Od lat nic na świecie się nie zmienia
Każdy w każdym widzi wady,
A sam je ma nie od parady

Dlaczego świat ludzie tworzą
tak skomplikowany
Szukają niewolników i wybawienia
Świat jest pełen pracy, a nie znudzenia

Trzeba Tworzyć własną rzeczywistość
Uformować własną oczywistość
Kochać i szanować każdy dzień
Wszystkie smutki odsunąć w cień

Izabela Szubert

Miłości dom

Dom,

Szczęście i łzy,
Kłótnia i przebaczenie,
Bo nigdy nie zawiodły cię
W drodze po spełnienie

Pomocna dłoń
Głaszczące skroń
Ocierająca tę łzę po policzku płynącą,
Twarzyczkę dziecka okalającą,
Pełną ciepła i miłości
Pełną zrozumienia szczerości

Ponad dumę wyniesiony – DOM
Ponad słowa poety, ponad wierszy tom
Serdecznością spowity, otulony
Jak ciepłą włóczką wełny
- Miłości pełny.

Izabela Szubert